

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลยางซิ่นก
เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูล พ.ศ. ๒๕๖๔

องค์การบริหารส่วนตำบลยางซิ่นก
อำเภอเมืองใน จังหวัดอุบลราชธานี

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติว่าด้วยการจัดการสิ่งปฏิกูล เพื่อควบคุมกิจการดูดสิ่งปฏิกูลให้สอดคล้องกับ
ภาวะเปลี่ยนแปลงทางสิ่งแวดล้อมในปัจจุบัน และให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่

เหตุผล

เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการเก็บ ขน และกำจัด
สิ่งปฏิกูลในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางซิ่นก ซึ่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ให้กระทำได้
โดยการตราเป็นข้อบัญญัติ จึงตราข้อบัญญัตินี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลยางซึ้ง
เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูล พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลยางซึ้ง ว่าด้วยการจัดการสิ่งปฏิกูล ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางซึ้ง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา 20 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 มาตรา 63 และมาตรา 65 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลยางซึ้ง โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลยางซึ้ง และนายอำเภอเมืองใน จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลยางซึ้ง เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูล พ.ศ.”

ข้อ 2 ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางซึ้ง ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ 3 ให้ยกเลิก ข้อบังคับตำบล เรื่อง การควบคุมกิจการรดดูสิ่งปฏิกูล พ.ศ. 2541 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2553 ให้ใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลยางซึ้ง เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูล พ.ศ. 2564 นี้แทน

ข้อ 4 บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ 5 ในข้อบัญญัตินี้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใด ซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“รถยนต์ดูสิ่งปฏิกูล” หมายความว่า รถยนต์ที่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลยางซึ้ง หรือรถยนต์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นอนุญาต

“การจัดการสิ่งปฏิกูล” หมายความว่า กระบวนการดำเนินการตั้งแต่การรองรับ การขน และการกำจัดสิ่งปฏิกูล

“ส้วม” หมายความว่า สถานที่ที่จัดไว้สำหรับถ่ายอุจจาระหรือปัสสาวะ และให้หมายความรวมถึง ระบบรองรับสิ่งปฏิกูล

“มีส่วนร่วม” หมายความว่า ส่วมที่จัดไว้เพื่อให้บริการเป็นการทั่วไปภายในหน่วยงานของรัฐ เอกชนหรือสถานที่ต่าง ๆ และให้หมายความรวมถึงร่วมสาธารณะ ไม่ว่าจะมีการจัดเก็บค่าใช้จ่ายหรือไม่

“ส่วมเคลื่อนที่” หมายความว่า ส่วมที่ติดตั้งในยานพาหนะหรือแพ

“ส่วมชั่วคราว” หมายความว่า ส่วมที่ไม่ได้สร้างเป็นการถาวร และให้หมายความรวมถึงส่วมประกอบ สำเร็จรูป

“ถังเก็บกักสิ่งปฏิกูล” หมายความว่า ถังหรือบ่อที่มีลักษณะที่มิดชิด น้ำซึมผ่านไม่ได้เพื่อใช้เป็นที่ รองรับสิ่งปฏิกูลจากส่วมก่อนขนไปกำจัด

“การขนส่งสิ่งปฏิกูล” หมายความว่า การสุบสิ่งปฏิกูลจากถังเก็บกักสิ่งปฏิกูลแล้วน ไปยังระบบบำบัด หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลรวม

“การกำจัดสิ่งปฏิกูล” หมายความว่า การปรับปรุงหรือแปรสภาพสิ่งปฏิกูลให้ปราศจากมลภาวะ สภาพอันน่ารังเกียจ หรือการก่อให้เกิดโรค เพื่อนำไปใช้ประโยชน์หรือทำลาย

“กากตะกอน” หมายความว่า ส่วนที่เป็นของแข็งซึ่งเหลือจากการกำจัดสิ่งปฏิกูล

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลยกชั้น

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค้การบริหารส่วนตำบลยกชั้น

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติกรตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งทีสร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

ข้อ 6 การเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยกชั้น ให้เป็นอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลยกชั้น

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง องค์การบริหารส่วนตำบลยกชั้น อาจร่วมกับหน่วยงานของรัฐหรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่นดำเนินการภายใต้ข้อตกลงร่วมกันก็ได้

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควรองค์การบริหารส่วนตำบลยกชั้น อาจมอบให้บุคคลใดดำเนินการตามวรรคหนึ่งแทนภายใต้การควบคุมดูแลขององค์การบริหารส่วนตำบลยกชั้น หรืออาจอนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการก็ได้

บทบัญญัติตามข้อนี้ และข้อ 9 มิให้ใช้บังคับกับการจัดการของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน แต่ให้ผู้ดำเนินกิจการโรงงานที่มีของเสียอันตราย และผู้ดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขนหรือกำจัดของเสียอันตรายดังกล่าว แจ้งการดำเนินกิจการเป็นหนังสือต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 7 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนดเขตพื้นที่การให้บริการเก็บ ขนหรือกำจัดสิ่งปฏิกูล หรือเขตพื้นที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลข้างขึ้น มอบให้บุคคลอื่นดำเนินการแทนหรือเขตพื้นที่การอนุญาตให้บุคคลใดดำเนินกิจการโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลข้างขึ้น และระเบียบปฏิบัติได้ตามความจำเป็น

ข้อ 8 เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่การให้บริการเก็บ ขนหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลขององค์การบริหารส่วนตำบลข้างขึ้น หรือเขตพื้นที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลข้างขึ้น มอบให้บุคคลอื่นดำเนินการแทนจะต้องเสียค่าธรรมเนียมการให้บริการแก่องค์การบริหารส่วนตำบลข้างขึ้น ตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ ทั้งนี้ การจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการกำจัดสิ่งปฏิกูลองค์การบริหารส่วนตำบลข้างขึ้น จะต้องดำเนินการให้ถูกต้องด้วยสัญลักษณ์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อ 9 เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูล ในกรณีที่ยังไม่มีกฎกระทรวงว่าด้วยการจัดการสิ่งปฏิกูลใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลข้างขึ้น การจัดการสิ่งปฏิกูลให้ปฏิบัติตามข้อบัญญัติดังต่อไปนี้

(1) ห้ามมิให้ผู้ใดทำการถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีขึ้นซึ่งสิ่งปฏิกูลในที่หรือทางสาธารณะอื่นใด เป็นต้นว่า ถนน ตรอก ซอย บึง แม่น้ำ คลอง คู สระน้ำ บ่อน้ำ หรือนอกจากในที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลข้างขึ้น จัดไว้ให้ หรือตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขกำหนด

(2) เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใดๆ ต้องจัดให้มีที่รองรับสิ่งปฏิกูลที่ถูกต้องสุลักษณะอย่างเพียงพอและเหมาะสมตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด

ข้อ 10 ห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ดำเนินการกำจัดสิ่งปฏิกูลอันอาจก่อให้เกิดมลภาวะที่เป็นพิษ เช่น ควัน กลิ่น หรือแก๊ส เป็นต้น เว้นแต่จะได้ ดำเนินการโดยวิธีการที่ถูกต้องสุลักษณะ หรือตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นแนะนำ

ข้อ 11 หากผู้ครอบครองอาคาร สถานที่ หรือที่ดินว่างเปล่า ปล่อยให้สิ่งปฏิกูลสะสมจนก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญ ผู้ครอบครองอาคารหรือที่ดินว่างเปล่านั้นจะต้องทำการจัดเก็บ ขน หรือกำจัด ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยเป็นหนังสือแจ้งภายในระยะเวลา 15 วัน เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้ว หากผู้ครอบครองอาคาร สถานที่ หรือ

ที่ดินว่างเปล่า ยังเพิกเฉย ละเลย หรือกระทำการไม่แล้วเสร็จโดยไม่มีเหตุอันควร หรือไม่ปฏิบัติตาม คำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล ยางขึ้นกทำการเก็บ ขน สิ่งปฏิกูลอันเป็นเหตุเดือดร้อน รำคาญ จากสถานที่ดังกล่าว โดยเจ้าของอาคาร สถานที่ หรือที่ดินว่างเปล่าจะต้องอำนวยความสะดวกให้เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายโดยชอบจากเจ้าพนักงาน ท้องถิ่น ดำเนินการเก็บ ขน สิ่งปฏิกูลออกจากอาคาร สถานที่ หรือที่ดินว่างเปล่าบริเวณนั้น และต้องเสีย ค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ 12 ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลโดยทำเป็นธุรกิจหรือ โดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 13 ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้ดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลโดยทำเป็น ธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางขึ้นก จะต้อง ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ พร้อมกับเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

- (1) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน / ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- (2) สำเนาทะเบียนบ้าน
- (3) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรือใบอนุญาตตามกฎหมาย

อื่นที่เกี่ยวข้อง

(4) เอกสารหรือหลักฐานแสดงสถานที่รับกำจัดสิ่งปฏิกูลที่ได้รับอนุญาตและมีการดำเนิน กิจการที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลโดยมีหลักฐานสัญญาว่าจ้างระหว่างผู้ขนหรือผู้กำจัด

(5) เสนอแผนการดำเนินงานในการเก็บขนสิ่งปฏิกูลที่แสดงรายละเอียดขั้นตอนการ ดำเนินงาน ความพร้อมด้านกำลังคน งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และวิธีบริหารจัดการ

- (6) อื่นๆ ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลยางขึ้นก ประกาศกำหนด

ข้อ 14 ผู้ขอรับใบอนุญาตตาม ข้อ 13 จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

- (1) ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขนสิ่งปฏิกูล

(1.1) ต้องมีพาหนะขนถ่ายสิ่งปฏิกูล (รถตุตส้วม) ซึ่งมีคุณลักษณะดังนี้

1.1.1) ได้รับอนุญาตจากกรมการขนส่งทางบก

1.1.2) ส่วนของรถที่ใช้ขนถ่ายสิ่งปฏิกูลต้องปกปิดมิดชิดสามารถ ป้องกัน กลิ่นและสัตว์แมลงพาหะนำโรคได้ มีฝาปิด-เปิดอยู่ด้านบน

1.1.3) มีปั๊มดูดสิ่งปฏิกูลและติดตั้งมาตรวัดปริมาณของสิ่งปฏิกูลด้วย

1.1.4) ท่อหรือสายที่ใช้ดูดสิ่งปฏิกูลต้องอยู่ในสภาพที่ดี ไม่รั่วซึม

1.1.5) มีอุปกรณ์ทำความสะอาดประจำรถ เช่น ถังตักน้ำ ไม้กวาด น้ำยา

ฆ่าเชื้อโรค(เช่น โลโซน 5%)

- 1.1.6) ต้องจัดให้มีการแสดงข้อความที่ตัวพาหนะขนถ่ายสิ่งปฏิกูลให้รู้ว่าเป็นพาหนะขนถ่ายสิ่งปฏิกูล เช่น “ รถดูดสิ่งปฏิกูล ” เป็นต้น และต้องแสดงเลขทะเบียนใบอนุญาตประกอบกิจการ ชื่อหน่วยงานที่เป็นผู้ออกใบอนุญาต ชื่อบริษัทหรือเจ้าของกิจการ ด้วยตัวอักษรไทยซึ่งมีขนาดที่เห็นได้ชัดเจนพร้อมหมายเลขโทรศัพท์ไว้ทั้งสองข้างรถ โดยขนาดตัวอักษรต้องสูงไม่น้อยกว่า 10 เซนติเมตร
- (1.2) ต้องจัดให้มีเสื่อคลุม ถังมีย่าง รองเท้าหนังยางหุ้มสูงถึงแข้ง สำหรับ

ผู้ปฏิบัติงาน

(1.3) กรณีที่ไม่มีระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลของตนเอง ต้องแสดงหลักฐานว่าจะนำ สิ่งปฏิกูลไปกำจัด ณ แหล่งกำจัดที่ถูกต้องลักษณะแห่งใด

(1.4) ผู้ขอรับใบอนุญาตตามข้อ ๑๐ จะต้องต่ออายุใบอนุญาตปีละ ๑ ครั้ง

(2) ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูล

(2.1) ต้องมีสถานที่กำจัดสิ่งปฏิกูล ซึ่งมีคุณลักษณะ

2.1.1) สถานที่ดำเนินการรับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูล ต้องตั้งห่างจากชุมชน ศาสนสถาน สถานศึกษา โรงพยาบาล สถานที่ราชการ แหล่งน้ำสาธารณะ โดยให้คำนึงถึงการป้องกันไม่ให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม หรือเหตุรำคาญแก่ประชาชนในบริเวณใกล้เคียง

2.1.2) ต้องมีระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลที่ถูกหลักสุขาภิบาล เช่น ระบบบำบัดสิ่งปฏิกูล โดยการหมักย่อยสลาย (Composting Digestion) ด้วยส่วนประกอบ ถึงหมักย่อยสลาย ลานทรายกรอง จัดให้มีเสื่อคลุม ผ้าปิดปาก ถังมีย่าง รองเท้ายางหุ้มสูงถึงแข้ง มีอุปกรณ์ทำความสะอาด น้ำยาฆ่าเชื้อ และต้องมีผู้ควบคุมดูแลหรือผู้ปฏิบัติงานที่มีความรู้ด้านสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม หรืออนามัยสิ่งแวดล้อม

2.1.3) ไม่ก่อให้เกิดการปนเปื้อนหรือการแพร่กระจายเชื้อโรคไปยังพื้นดิน แหล่งน้ำ น้ำใต้ดิน พืชผลทางการเกษตร

2.1.4) ไม่เป็นแหล่งอาหารและแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงและสัตว์พาหนะนำโรค

2.1.5) ไม่เป็นที่น่ารังเกียจ ไม่ก่อให้เกิดกลิ่นเหม็น สกปรกหรือก่อให้เกิดเหตุรำคาญ

(2.2) ผู้ขอรับใบอนุญาตตามข้อ ๑๐ จะต้องต่ออายุใบอนุญาตปีละ ๑ ครั้ง

(3) ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินการหาประโยชน์จากการกำจัดสิ่งปฏิกูล

(3.1) ต้องมีสถานที่ดำเนินการหาประโยชน์กำจัดสิ่งปฏิกูล ซึ่งมีคุณลักษณะ

3.1.1) สถานที่ดำเนินการกิจการหาประโยชน์รับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูล ต้องตั้งห่างจากชุมชน ศาสนสถาน สถานศึกษา โรงพยาบาล สถานที่ราชการ แหล่งน้ำสาธารณะ โดยให้คำนึงถึงการป้องกันไม่ให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม หรือเหตุรำคาญแก่ประชาชนในบริเวณใกล้เคียง

3.1.2) ต้องมีระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลที่ถูกต้องหลักสุขาภิบาล เช่น ระบบบำบัดสิ่งปฏิกูล โดยการหมักย่อยสลาย (Composting Digestion) ด้วยส่วนประกอบ ถึงหมักย่อยสลาย ลานทรายกรอง จัดให้มีเสื้อคลุม ผ้าปิดปาก ถุงมือยาง รองเท้ายางหุ้มสูงถึงแข้ง มีอุปกรณ์ทำความสะอาด น้ำยาฆ่าเชื้อ และต้องมีผู้ควบคุมดูแลหรือผู้ปฏิบัติงานที่มีความรู้ด้านสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมหรืออนามัยสิ่งแวดล้อม

3.1.3) ไม่ก่อให้เกิดการปนเปื้อนหรือการแพร่กระจายเชื้อโรคไปยังพื้นดิน แหล่งน้ำ น้ำใต้ดิน พืชผลทางการเกษตร

3.1.4) ไม่เป็นแหล่งอาหารและแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงและสัตว์พาหะนำโรค

(3.2) ผู้ขอรับใบอนุญาตตามข้อ ๑๐ จะต้องต่ออายุใบอนุญาตปีละ ๑ ครั้ง

ข้อ 15 เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมด และแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาต ก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ 16 ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้ถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ 17 ในการดำเนินการผู้ได้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(1) ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการเก็บ ขนสิ่งปฏิกูล

(1.1) ขณะทำการดูดสิ่งปฏิกูล ต้องควบคุมให้ผู้ปฏิบัติงานสวมเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้าน้ำยางหุ้มสูงถึงแข้ง และทำความสะอาดเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้าน้ำยางหลังจากเสร็จสิ้นการปฏิบัติงานประจำวัน

(1.2) ทำความสะอาดท่อหรือสายที่ใช้ดูดสิ่งปฏิกูล โดยหลังจากดูดสิ่งปฏิกูลเสร็จแล้ว ให้ทำการดูดน้ำสะอาดจากถังเพื่อล้างภายในท่อหรือสายที่ใช้ดูดสิ่งปฏิกูล และทำความสะอาดท่อหรือสายที่ใช้ดูดสิ่งปฏิกูลด้านนอกที่สัมผัสสิ่งปฏิกูลด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรค (เช่น โลโซน 5%)

(1.3) ทำความสะอาดพาหนะขนถ่ายสิ่งปฏิกูลอย่างน้อยวันละ 1 ครั้ง หลังจากที่อยู่ปฏิบัติงานขนถ่ายสิ่งปฏิกูลแล้ว สำหรับน้ำเสียที่เกิดจากการล้างต้องได้รับการบำบัดหรือกำจัดด้วยวิธีการที่ถูกต้องก่อนปล่อยทิ้งสู่สาธารณะ

(1.4) กรณีที่มีสิ่งปฏิกูลหกเรี่ยราด ให้ทำการฆ่าเชื้อโรคด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรค (เช่น โลโซน 5%) แล้วทำการล้างด้วยน้ำสะอาด

(1.5) มีการตรวจสุขภาพแก่ผู้ปฏิบัติงานขนถ่ายสิ่งปฏิกูลอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

(2) ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูล

(2.1) ขณะปฏิบัติงาน ต้องควบคุมให้ผู้ปฏิบัติต้องสวมเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้าน้ำยางหุ้มสูงถึงแข้ง และทำความสะอาดเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้าน้ำยางหลังจากเสร็จสิ้นการปฏิบัติงานประจำวัน

(2.2) ผู้ขอรับใบอนุญาตตามข้อ 12 จะต้องต่ออายุใบอนุญาตปีละ 1 ครั้ง

(2.3) มีการตรวจสุขภาพแก่ผู้ปฏิบัติงานกำจัดสิ่งปฏิกูลอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

(3) ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการหาประโยชน์จากการกำจัดสิ่งปฏิกูล

(3.1) ขณะปฏิบัติงาน ต้องควบคุมให้ผู้ปฏิบัติต้องสวมเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้าน้ำยางหุ้มสูงถึงแข้ง และทำความสะอาดเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้าน้ำยางหลังจากเสร็จสิ้นการปฏิบัติงานประจำวัน

(3.2) ผู้ขอรับใบอนุญาตตามข้อ 12 จะต้องต่ออายุใบอนุญาตปีละ 1 ครั้ง

(3.3) มีการตรวจสุขภาพแก่ผู้ปฏิบัติงานกำจัดสิ่งปฏิกูลอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

ข้อ 18 บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามข้อบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลยางซิ่นก เท่านั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด

ข้อ 19 ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ในวันที่มารับใบอนุญาตสำหรับกรณีที่เป็นกรณขอรับใบอนุญาตครั้งแรก หรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุสำหรับกรณีที่เป็นกรณขอต่ออายุใบอนุญาตตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ 20 บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลข้างขึ้น

ข้อ 21 ผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินกิจการตามข้อบัญญัตินี้จะพึงเรียกเก็บค่าบริการจากผู้ใช้บริการได้ไม่เกินอัตราค่าบริการชั้นสูงตามที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ 22 ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ 23 ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(2) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่ มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ 24 ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ 25 เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับ
ใบอนุญาต

(1) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้
ใบอนุญาตอีก

(2) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข
พ.ศ. 2535

(3) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.
2535 กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุ
ไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ และการ
ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อ
สภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ 26 คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับ
ใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่พบผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดย
ทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิสำเนาหรือสำนักทำการงานของผู้รับ
ใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึง หรือวันปิดคำสั่ง
แล้วแต่กรณี

ข้อ 27 ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิก
ถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงใบอนุญาต

ข้อ 28 เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใดๆ ที่อยู่นอกเขตพื้นที่การให้บริการเก็บ
ขน สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลข้างขึ้น หรือเขตพื้นที่การให้บริการของผู้ได้รับ
ใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขนสิ่งปฏิกูลโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการ
คิดค่าบริการต้องดำเนินการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกต้องด้วยสุลักษณะตามวิธีการที่เจ้าพนักงาน
ท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด

ข้อ 29 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้
ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 44 วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ในเขตอำนาจของ
องค์การบริหารส่วนตำบลข้างขึ้น ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ 30 ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนด
โทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 (ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้า
หมื่นบาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ)

ข้อ 31 ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินการก่อนวันใช้ข้อบัญญัตินี้ ให้ถือว่าเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ และให้ดำเนินการต่อไปจนกว่าใบอนุญาตจะสิ้นอายุ

ข้อ 32 ผู้ใดกระทำการถ่าย เท หัก กอง หรือทำให้มีชั้นซึ่งสิ่งปลูกสนอกที่ท้องคการ บริหารส่วนตำบลยางขึ้นกจัดไว้ให้ จะต้องเปรียบเทียบปรับตามตารางแนบท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ 33 ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลยางขึ้นก รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 16 กรกฎาคม 2564

(ลงชื่อ)

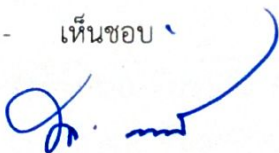

(นายเทียน แผลงฤทธิ์)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลยางขึ้นก

- เห็นชอบ -

(ลงชื่อ)

(นายสันติพงษ์ สมศรี)

นายอำเภอเขื่องใน